

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Նենգավորին

Քանի քո շուրջ տգիտության
Դեռ տիրում է խոլ խավար,
Քանի լույսը ճշմարտության
Դեռ հալածվում չարաչար,
Քո դիմակը դրժոխային
Միշտ կը փայլե, կը շողա,
Եվ չարանենգ քո սև հոգին
Աչքից անտես կը մնա...
Բայց երբ կը գա ցանկալի օր
Պայծառ լուստ հաղթության
Եվ խավարը էլ քեզ հրգոր
Չի լինիլ զենք ու պաշտպան,
Այն ժամանակ, ո՛վ նենգամիտ,
Կը մերկանան մեր աչքին
Ե՛վ դիմակը զագիր դենքիդ,
Ե՛վ քո խավար, սև հոգին...

1890, 7 մայիսի